

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.III.20.296/2022/2. szám

A tanács tagjai: Dr. Döme Attila a tanács elnöke

Dr. Farkas Antónia előadó bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője:

Dr. Balázs László Ügyvédi Iroda

ügyintéző: dr. Balázs László ügyvéd

Az alperesek: I. rendű

II. rendű

Az alperesek képviselője:

Dr. Szabó Ügyvédi Iroda

ügyintéző: dr. Bánk Attila ügyvéd

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó felek:

alperesek

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Debreceni Törvényszék 2.Pf.21.279/2021/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Debreceni Járásbíróság 54.P.22.608/2020/35.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Megállapítja, hogy az alperesek 94.105 (kilencvennégyezer-százöt) forint felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illeték visszaigénylésére jogosultak.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes keresetében kérte, hogy az alpereseket egyetemlegesen kötelezze a bíróság 5.040.000 forint kártérítés és 3.000.000 forint sérelemdíj, valamint a II. rendű alperest

334.764 forint kártérítés megfizetésére. A felperes kereseti kérelme alapjaként előadta, hogy 2008. július hónapban 7.000.000 forint kölcsönösszeg folyósítása vonatkozásában a QF Zrt.-vel szerződést kötött úgy, mint a kölcsönszerződés adósa és zálogkötelezettje, míg alperesek kezesek és zálogkötelezettek voltak. A felperes állítása szerint a közöttük létrejött megállapodás alapján – figyelemmel arra, hogy a hitel részben alperesek korábbi kötelezettségével kapcsolatos hitelkiváltó hitel volt, a fennmaradó szabad felhasználású rész pedig a II. rendű alperes részére került átadásra – az alperesek vállalták, hogy a törlesztőrészeket a pénzügyi intézet felé megfizetik. Ennek 2011-ig eleget is tettek, majd a kölcsönszerződés felmondásra került, a végrehajtási eljárásban felperestől 240.000 forintot letiltottak, majd a fedezetül szolgáló és 1/4 tulajdoni illetőséggel tulajdonát képező ingatlan 19.200.000 forintért árverésen értékesítésre került, amelyből a ráeső rész 4.800.000 forint volt. Előadta azt is, hogy a végrehajtás során befolyt összegből 334.764 forintot nem neki, hanem a II. rendű alperes számlája utalt át a végrehajtó, amelynek megfizetésére kérte ezért őt kötelezni. Hivatkozott arra, hogy egészségromlása következett be, pszichés egészséghez való joga az alperesek jogellenes magatartása miatt sérült, megélhetése a végrehajtási eljárás miatt veszélybe került, ezért sérelemdíjként 3.000.000 forint összegű követelést érvényesített.

[2] Az alperesek a kereset elutasítását kérték, vitatták, hogy a felperes által közölt tartalommal megállapodás jött volna létre, előadásuk szerint a kölcsönt 2008-tól 2011-ig ők törlesztették annak ellenére, hogy a megállapodás úgy szövegezte, hogy a felvett összeget 1/3-1/3-1/3 arányban kötelesek megfizetni, de egészségi állapota miatt a felperest nem kívánták terhelni. A pénzügyi intézet hitelkiváltó része tekintetében arra hivatkoztak, hogy korábbi szerződésekkel állt az láncolatban, amelynek során a felvett összegből minden esetben részesült a felperes is. Állításuk szerint 1.700.000 forint került a hitelkiváltás után átutalásra, amelyet egymás között egyenlő arányban felperessel felosztottak. Vitatták a felperes sérelemdíj iránti igényét, e körben hivatkoztak arra, hogy maguk is elvesztették a zálogtárgyként lekötött ingatlant, ahol laktak és terhükre is jövedelmüket érintő levonások történtek.

[3] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 334.764 forintot, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

[4] Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában megállapította, hogy a felperes keresete részben alapos, utalt a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:58. §-ára, amely szerint a szerződés a felek kölcsönös egybehangzó nyilatkozata. Rámutatott arra, hogy a Ptk. 6:59. § (1)-(2) bekezdése szerint a felek a szerződés tartalmát szabadon állapítják meg, amely a 6:63. § (1) bekezdése szerint a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre. Kifejtette, hogy a Ptk. 6:137. §-a alapján a szerződés megszegését jelenti bármely kötelezettség szerződésszerű teljesítésének elmaradása, amelynek a 6:142. §-a szerint a kártérítés fizetési kötelezettség a jogkövetkezménye.

[5] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy kizárólag a felperes egyoldalú előadása alapján nem lehetett bizonyítottnak tekinteni, hogy az alperesek kizárólagos kötelezettséget vállaltak volna a kölcsönösszeg megfizetésére, így azt sem lehetett igazoltnak tekinteni, hogy az alperesek ezen irányú kötelezettségüket megszegték. Megítélése szerint azt sem lehetett megállapítani, hogy az alperesek magatartásával okozati összefüggésben a felperes kárt szenvedett volna, illetve, hogy sérültek volna a személyhez fűződő jogai. Utalt arra is, hogy a sérelemdíj iránti igény abban az esetben sem lett volna alapos, ha a felperes bizonyítani tudta volna a szerződésszegést, figyelemmel arra, hogy a felperes által állított esetleges

egészségromlás és az alperesek magatartása között nincs, vagy csak nagyon távoli az okozati összefüggés.

[6] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét részben megváltoztatta és az I-II. rendű alpereseket egyetemlegesen kötelezte a felperes részére 4.705.236 forint megfizetésére, ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

[7] A jogerős ítélet ellen az alperesek felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be, amely a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztettek, az utóbbit – tartalmát tekintve – a polgári perrendtartásról szóló 2006. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 409. § (2) bekezdés a) pontjára alapozták.

[8] Kérelmük szerint a jogerős ítélet sérti a Pp. 2. § (2) bekezdését, 4. § (2) bekezdését, 265. § (1) bekezdését, 279. § (1) bekezdését, valamint 323. §-át.

[9] Kifejtették, hogy a felülvizsgálat kivételes engedélyezését azért kérik, mert a másodfokú bíróság felülmérlegelte az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelési tevékenységét és az ítéleti tényállást teljes egészében megváltoztatta anélkül, hogy utólag bizonyítást vett volna fel, kizárólag a rendelkezésre álló, az elsőfokú bíróság által felvett bizonyítékokból azt a következtetést vonta le, hogy a peres felek között a felperes által állított tartalmú szóbeli megállapodás, szerződés létrejött, és ebből következően megállapította a szerződésszegést, részükről a jogellenes magatartást és a kár összegét. Állították, hogy a másodfokú bíróság ezen ítélete aláássa a közokiratok hitelességébe és teljes bizonyító erejű magánokiratokba vetett bizalmat, ugyanis a másodfokú bíróság ezen jelentős tárgyi súlyú okirati bizonyítékot figyelmen kívül hagyta. Nem tartották logikusnak a másodfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállást, amely álláspontjuk szerint ugyanazokra a bizonyítékokra épült, mint az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás.

[10] A felülvizsgálat nem engedélyezhető.

[11] A Pp. 408. § (1) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi perben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 21. § (1)-(4) bekezdése alapján, továbbá a 21. § (5) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke az ötmillió forintot nem haladja meg. Ez az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik a közhatalom gyakorlásával kapcsolatos kártérítés, illetve sérelemdíj megfizetése iránt indított perekre, valamint a tartási vagy élelmezési követelés, egyéb járadék iránt indított perekre.

[12] A pertárgyértékre figyelemmel az alpereseknek a Pp. 409. § (1) bekezdése alapján felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett előterjeszteniük. Kérelmüket tartalmilag a Pp. 409. § (2) bekezdésének a) pontjára alapozták, amely szerint a Kúria a felülvizsgálatot

engedélyezi, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása miatt indokolt.

[13] Az engedélyezés iránti kérelem kötelező tartalmi kelléke a Pp. 410. § (2) bekezdés *ca)* pontja alapján az engedélyezést megalapozó okok megjelölése, amelyek a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében indokolják a felülvizsgálat befogadásának engedélyezését. Arra vonatkozóan, hogy kizárt felülvizsgálat esetén a kivételes engedélyezés ezen okai mikor teljesülnek, a Kúria az egységes jogértelmezés és jogalkalmazás, a felek és jogi képviselőik eljárásának megkönnyítése érdekében meghozott, a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK véleményben (a továbbiakban: PK vélemény) adott iránymutatást.

[14] A PK vélemény 1. pontja szerint a Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatban, az általa a Bírószági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A fél az engedélyezés alapjául szolgáló határozatokat a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében köteles pontosan megjelölni azzal, hogy első fokon jogerőre emelkedett határozatra nem hivatkozhat.

[15] A PK vélemény 2. pontja értelmében a Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[16] Jelen esetben a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben az alperesek nem igazolták, hogy a joggyakorlat nem egységes, illetve a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn. Nem utaltak további irányadó joggyakorlatra sem.

[17] Az alperesek felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme azt sem támasztotta alá, hogy a perbelivel azonos tényállás és alkalmazandó joganyag mellett a már kialakult bírói gyakorlattól indokolt lenne az eltérés.

[18] A Pp. 409. § (2) bekezdésének *a)* pontjára alapított, a felülvizsgálat kivételes engedélyezése iránti kérelem esetén a Kúria mérlegelési jogkörben határoz. Az alperesek a kérelmükben az engedélyezés Pp. 409. § (2) bekezdésének *a)* pontjában szabályozott lehetséges okok közül egyiket sem indokolták értékelhető módon, így a Kúria nem tudta megállapítani a kivételes engedélyezés Pp. 409. § (2) bekezdés *a)* pontjában szabályozott okainak fennállását.

[19] A tartalmában elégtelen kérelem a felülvizsgálat kivételes engedélyezését nem alapozta meg (BH2019. 303., BH2020. 275.).

[20] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálatot megtagadta.

[21] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 57. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján alkalmazandó 80. § (1) bekezdés *i)* pontja alapján – kérelemre – az

illeték visszatérítésének van helye. Ennek érdekében az elsőfokú bíróság az Itv. 81. § (2) bekezdése szerint megküldi a Kúria határozatát a kérelmező lakóhelye szerinti állami adóhatóságnak.

[22] A végzés ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2022. május 18.

Dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke Dr. Farkas Antónia s.k. előadó bíró Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró